www.omkonst.com:

Fyra riktningar – fyra viljor

"Se fyra konstnärer", Åsa Maria Bengtsson, Ditte Ejlerskov, Haidar Madhi, Olov Tällström, Kristianstads konsthall, 2/4 – 31/5 2015
Text: Martin Hägg

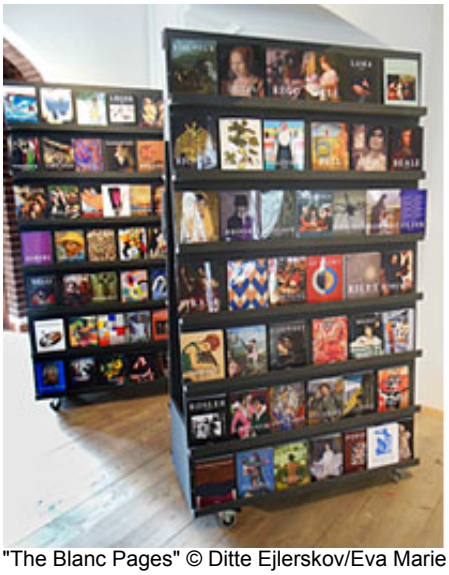

"The Blanc Pages" © Ditte Ejlerskov/Eva Marie Lindahl

"Främmande" © Åsa Maria Bengtsson

Åsa Maria Bengtsson, Ditte Ejlerskov, Haidar Madhi och Olov Tällström har alla gjort konstnärliga gestaltningar i Kristianstad under senare tid: på vattentornet, i kommunhuset och i kulturkvarteret. Detta är också den gemensamma nämnaren för *Se fyra konstnärer.* Utställningen kan därför betraktas som en slags konsumentupplysning, som ett uppvisande av tidigare presenterade konstnärer.

Som utställning betraktad är *Se fyra konstnärer* dock disparat, utan synbara röda trådar. Till det mer intressanta hör Åsa Maria Bengtsson video *Främmande* i vilket hon driver med uppfattningen av ett homogent, enkelt inrutbart, invandrarkollektiv. Ett halvdussin människor stolpar runt i ett avfolkat (svenskt?) industriområde – hoptvinnade i ett och samma klädesplagg.

Samma mänskliga jakt på (enkla) förklaringsmodeller märks i konstnärens *Den vidunderliga tanken om Diamantplaneten*: En lågt hängande ljuskrona över ett spegelglas på vilket en (videoprojicerad) rörlig ”diamantplanet” pulserar. Jordens ändliga resurser, diamanten, blir (ännu en) utgångspunkt för drömmar om erövringsbara rikedomar på lite håll, ännu ett mänskligt försök att förklara, katalogisera, rubriksätta…

"Den vidunderliga tanken om Diamantplaneten" © Åsa Maria Bengtsson

"Twist" © Olov Tällström

Ett ytterligare utropstecken är Ditte Ejlerskovs/EvaMarie Lindahls *The Blank Pages*, ett vid det här laget rätt omtalat inlägg i debatten om den svaga kvinnliga representationen i konsthistorien. I ett par tidningsställ varvas några av bokförlaget Taschens (nästan uteslutande manliga) konstnärsmonografier med fiktiva monografier över kvinnliga konstnärer – alltså av böcker med ”verkliga” omslag men med tomt innehåll. Flera gånger misstar jag det falska för att vara äkta. Inte kan väl Taschen ha avfärdat Louise Bourgeois som en icke tillräckligt känd konstnär? Jo, minsann. Detsamma med Berthe Morisot, Yoko Ono, Hilma af Klint. Ejlerskov/Lindahl lyckas enkelt dra ner byxorna på konstboksförlaget framför andra.

Som en absolut kontrast mot detta bär Haidar Mahdis glaserade stengodsobjekt på den svulstiga barockens överdådiga ornamentik - en lek med en utlevande skönhetsexcess som löpt amok. I ett avskilt mörkt rum får utlevelsen stänk av ockultism, satanism och Black Metal.

Men utställningens mest iögonenfallande verk är utan tvekan Olov Tällströms *Twist*. Ett tjugotal cirkelformade plastskivor i olika färger och storlekar försatta i en 16 meter lång och återkommande vågrörelse. Det är inte första gången Tällström odlar sin faiblesse för ingenjörstekniska piruetter, för optiska, snudd på hypnotiserande rörliga installationer. Kombinationen av teknisk bravur, enkla färger och rörelser leder närmast tankarna till en storhet som Olafur Eliasson.

Se fyra konstnärer har knappast renodlade ingångar till möjliga konstnärliga gestaltningar i offentlig miljö. Som oberoende konstnärspresentationer fungerar den bättre.

Kristianstad, 2015-04-15 © Martin Hägg

"The Boy and Stripe Painting"
© Ditte Ejlerskov

"Cokoon I" © Haidar Mahdi

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com